

РЕШЕНИЕ

№ 30977

гр. София, 23.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11525** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на Р. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.8, ап.24, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап.19, срещу РА № Р- 22221422007958-091-001/11.07.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен и потвърден с Решение № 402/30.10.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на лицето са определени допълнителни задължения по ЗДДС за д.п.м.09.2021г. в размер на 838.83 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 154.75 лв., както и за д.п. м.09.2022 г. в размер на 4056.17 лв. главница и лихва за забава в размер на 337.03 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуални те си представители, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че след като процесния имот е придобит като лично имущество - в режим СИО и същият не е използван за стопанска дейност, разпореждането с него във връзка със застрояването му, макар и поетапно, не представлява регулярна дейност, т.е. не проявява белезите на независима икономическа дейност, поради което не попада в обхвата на системата за облагане с ДДС. Соочи още, че в хода на ревизионното производство неправилно е определена данъчната основа съгласно чл.26, ал.7 от ЗДДС по отношение на отчуждените идеални части от УПИ, което е довело до незаконосъобразно определяне на задължението за ДДС. Излага подробни съображения в тази насока. Позовава се на практиката на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде

отменен изцяло. Претендира разноси по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмено становище по делото оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на

ЗВР № Р- 22221422007958-020-001/22.12.2022г./ л.60 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП / л.22-23 от делото/, за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.м.09.2022г. – м.11.2022г., като срока за завършване на ревизията е 2 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 29.12.2022г. ЗВР е изменена със ЗВР № Р- 22221422007958-020-002/28.02.2023г./ л.65 от делото/, ЗВР № Р- 22221422007958-020-003/27.03.2023г./ л.70 от делото/, ЗВР № Р- 22221422007958-020-004/28.04.2023г./ л.75 от делото/, ЗВР № Р- 22221422007958-020-005/23.05.2023г./ л.81 от делото/, с които обхваща на ревизията е променен като е включен и д.п. м.09.2021 г. и срока за завършване на ревизията е определен до 26.05.2023 г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок е спазен. РД е издаден с № Р- 22221422007958-092-001/09.06.2023г./ л.104- 112 от делото/, връчен електронно на 14.06.2023г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е постъпило възражение срещу РД. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р- 22221422007958-091-001/11.07.2023г./ л.86-96 от делото/, издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], връчен електронно на 13.07.2023г./л.97 от делото/ Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С РА е начислен ДДС в общ размер на 32 467,97 лв., ведно с лихви, възлизащи на сумата от 646,54 лв., установени за дължими от лицето за данъчните периоди м.09.2021 г. и м.09.2022 г.

В констативната част на съставения РД е отразено, че Р. Д. П. е регистриран в Регистър [улица] г. като земеделски производител, извършващ дейност по отглеждане на два лозови масива винено грозде, находящи се на територията на [населено място], област Б., местност „Кошарите“. Считано от 04.01.2022 г. единният идентификационен код на задълженото лице е[EИК].Осъществяваната от Р. Д. П. дейност през ревизираните периоди е отдаване под наем за жилищни нужди на собствено помещение - шивашко ателие, намиращо се на адрес [населено място], [улица].Ревизираното лице има регистрация по ЗДДС, считано от 10.10.2019 г.

След извършено в хода на административното обжалване запознаване с констативната част на издадения РД, мотивната част на оспорения РА, информацията и данните, съдържащи се във всички събрани, присъединени по надлежния ред и приложени по преписката доказателства и доказателствени средства се установява, че извършеното от органите по приходите допълнително начисляване на косвен данък има отношение към следната фактическа обстановка:

С Нотариален акт (НА) за покупко-продажба на недвижим имот № 89, том X, рег. № 3993, дело 1805 от 24.10.2006 г., Р. Д. П. и съпругата му закупуват за сумата от 10 000,00 лв. имот с площ 498 кв. м, представляващ УПИ XV-5193 в кв. 252 по действащия ПУП-ПР „Малко езеро“ на [населено място]. Въпросният имот е с идентификатор 57491.501.284 по кадастралната карта и

кадастралните регистри (КККР) на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-36 от 29.04.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, като от м.08.2022 г. му е определен и административен адрес - [населено място], [улица]. В представените в хода на ревизионното производство писмени обяснения задълженото лице твърди, че за времето от датата на закупуване на посочения имот (24.10.2006 г.) до м.09.2021 г. същият не е използван по никакъв начин, не е ограждан или застрояван, бил е обрасъл с растителност, т.е. в него не са били извършвани благоустройствени действия и не е бил използван от Р. Д. П. и съпругата му за извършване на икономическа дейност.

Съгласно НА за учредяване право на строеж от 13.09.2021 г. с № 149, том VI, рег. № 6402, дело № 1010 от 2021 г., учредителите - Р. Д. П. и съпругата му като собственици на поземлен имот с идентификатор 57491.501.284 по КККР на [населено място], с адрес [населено място], [улица] на площ от 498 кв. м, с трайно предназначение - урбанизирана територия, отстъпват (учредяват) възмездно на „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД, действащо чрез управителя си Ц. Я. С. право на строеж върху горепосочения поземлен имот, за изграждане на всички самостоятелни и несамостоятелни обекти (без обектите, за които собствениците - учредители си запазват вещно право на строеж и които са изчерпателно изброени в т. 3 от НА) от жилищна сграда с гаражи и външни ВиК връзки, със застроена площ от 382 кв. м. и с разгърнатата застроена площ 2 575,51 кв. м, която ще се състои от шест жилищни етажа, за сумата от 10 066,00 лв. Собствениците-учредители са заявили, че посочената сума е изплатена от дружеството и е постъпила преди датата на подписване на НА по банковата сметка на Р. Д. П.. В т. 3 на коментирания НА е отразено, че собствениците - ревизираното лице и неговата съпруга си запазват безсрочно вещно право на строеж върху поземления имот, включващи 11 бр. самостоятелни обекти на сградата - 9 бр. апартаменти и 2 бр. гаражи.

На 13.09.2021г., Р. Д. П. и съпругата му, действащи заедно и наричани „продавачи“ и Ц. Я. С., в качеството си на представляващ „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД, [населено място], като „купувач-строител“, на основание чл. 19 във връзка с чл. 18 от Закона за задълженията и договорите, сключват предварителен договор за продажба (замяна) на право на строеж и недвижим имот, собственост на продавачите, описани в т. 1.1., срещу строителна услуга, извършена от купувача-строител. В т. 1.1. е отразено, че продавачите се задължават да учредят на купувача, а съответно купувачът се задължава да приеме 75% от правото на строеж върху жилищната сграда с гаражи, със застроена площ на сградата от 382 кв. м на сградата и с разгърнатата застроена площ 2 220,65 кв. м и общи части 354,86 кв. м, която ще се състои от шест жилищни етажа, предвидена за изграждане в поземлен имот с идентификатор 57491.501.284 по КККР на [населено място], с адрес [населено място], [улица], целият с площ от 498 кв. м, с трайно предназначение - урбанизирана територия, срещу сумата от 10 066,00 лв., която купувачът се задължава да плати на продавачите при подписване на окончателния договор за учредяване на право на строеж по сметка, посочена от продавачите. В т. 1.4. на сключения предварителен договор са визирани обектите, за които Р. Д. П. и съпругата му си запазват правото на строеж - общо 11 б., в т.ч. 9 бр. апартаменти и 2 бр. гаражи. Съгласно т. 2.1. от посочения договор двете физически лица - „продавачи“ се задължават да прехвърлят на дружеството 75% от собствеността върху дворното място при изпълнение на поетото от негова страна задължение да изгради със собствени ресурси и за своя сметка сградата и обектите в нея, които остават в тяхна собственост, като прехвърлянето на собствеността върху УПИ става на два етапа: 1. В седем дневен срок от издаване на акт обр. 14 (удостоверение по чл. 181 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) за завършване на сградата в груб строеж) се прехвърлят половината от тези 75%, т.е. 37,50% и 2. Останалите 37,50% от собствеността върху УПИ се прехвърлят в седем дневен срок при едновременното

изпълнение на две условия - издаване на акт обр. 15 и завършване на обектите, които остават за Р. Д. П. и съпругата му в договорената пълна степен на завършеност.

След завършване на въпросната сграда на етап „груб строеж“ от [община] е издадено Удостоверение по чл. 181, ал. 2 от ЗУТ с № 172/24.06.2022 г., като страните, в изпълнение на поетите ангажименти по предварителния договор са пристъпили към нотариално изповядване на сделката за прехвърляне на уговорените идеални части от УПИ срещу реализираната от „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД строителна услуга на етап „груб строеж“.

На 07.09.2022 г. е издаден НА за прехвърляне на недвижим имот срещу строителна услуга № 96, том VII, рег. № 6864, дело 1164 от 2022 г., съгласно който Р. Д. П. и съпругата му прехвърлят на „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД следните идеални части от собствения си недвижим имот, находящ се в [населено място], а именно: 180,21 кв. м идеални части от поземлен имот с идентификатор 57491.501.284 по КККР на [населено място], с адрес [населено място], [улица], на площ от 498 кв. м, с трайно предназначение - урбанизирана територия, в замяна заплащането стойността на извършена от приемателя в описания по-горе поземлен имот строителна услуга, в размер на 153 951,50 лв. без ДДС, изразяваща се в изграждане в степен на завършеност „груб строеж“ на обектите в сградата, собственост на прехвърлителите, които обекти прехвърлителят Р. Д. П. ще използва за извършване на самостоятелна икономическа дейност с БУЛСТАТ[ЕИК] и идентификационен номер по ЗДДС - BG179604212.

По повод горепосочената сума от страна на строителното „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД е издадена данъчна фактура № [ЕГН]/07.09.2022 г. на стойност 153 951,50 лв. и е начислен ДДС в размер на 30 790,30 лв. с предмет на доставката - строителна услуга на степен „груб строеж“ на 11 обекта (9 бр. апартаменти и 2 бр. гаражи), намиращи на адрес [населено място], [улица]. Като получател по въпросния първичен счетоводен документ е отразен Р. Д. П. с идентификационен номер[ЕИК].

Ревизираното лице е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит по горепосочената фактура чрез отразяването ѝ в дневника за покупките и справка- декларацията по ЗДДС, касаещи съответния данъчен период, като в хода на осъществяването ревизионно производство, приключило с издаване на обжалвания РА, органите по приходите са признали това право в пълен размер.

Установено е също, че по силата на НА от № 97, том VII, рег. № 6870, дело 1165 от 07.09.2022 г. Р. Д. П. и съпругата му продават на „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД свой собствен недвижим имот - самостоятелен обект в сграда с идентификатор 57494.501.2841.18 по КККР на [населено място] - жилище, апартамент № 15 с площ от 51,14 кв.м., с прилежащи части 2,30%, равняващи се на 8,17 кв. м идеални части за сумата от 16 666,67 лв. без ДДС. По повод извършената продажба от страна на ревизираното лице е съставена фактура № [ЕГН]/08.09.2022 г. с данъчна основа 16 666,67 лв. и начислен ДДС в размер на 3 333,33 лв., която е включена от задълженото лице в отчетния регистър по ЗДДС за съответния данъчен период.

Предвид така установената фактическа обстановка органите по приходите са приели, че след като Р. Д. П. е регистрирано по ЗДДС лице, считано от 10.10.2019 г. и същият предприема определени действия, които не се вписват като такива, имащи отношение към обикновено управление на лично имущество на собственик, то той има статут на данъчно задължено лице, което осъществява независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗДДС. Поради това е счетено, че Р. Д. П. в качеството си на „доставчик“ по сделките, свързани с продажбата на право на строеж (по НА № 149/13.09.2021 г.) и с продажбата на идеални части от недвижим имот срещу строителна услуга (по НА № 96/07.09.2022 г.), е трябвало да изпълни задължението си и да начисли косвен данък по повод осъществяването от него две облагаеми доставки по смисъла на чл. 12 от ЗДДС.

На основание чл. 86, ал. 1 и 2 във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 67, ал. 2 от ЗДДС органите по приходите са начислили ДДС, възлизащ на сумата от 1 677,67 лв. по повод извършената от ревизираното лице продажба на право на строеж съгласно издадения НА № 149/13.09.2021 г. за сумата от 10 066,00 лв. Размерът на данъка е определен по формулата на чл. 53, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) и възлиза на 1 677,67 лв. (10 066,00 лв. x 20/120), като същият е установен за дължим към бюджета за периода м.09.2021 г., ведно с лихви в размер на 309,51 лв., изчислени върху горната главница за периода от 15.10.2021 г. до 11.07.2023 г. - датата на издаване на оспорения РА.

Относно доставката във връзка с издадения НА № 96/07.09.2022 г., органите по приходите приемат, че в конкретния случай е налице т.нар. бартер, регламентиран в разпоредбата на чл. 130 от ЗДДС, поради което на основание чл. 86, ал. 1 и 2 във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 67, ал. 2 от материалния закон е начислен допълнително ДДС в размер на 30 790,30 лв., изчислен върху данъчната основа от 153 951,50 лв., равняваща се на стойността, отразена в данъчна фактура № [ЕГН]/07.09.2022 г., издадената от „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД към Р. Д. П., с предмет - СМР във връзка с НА № 96/07.09.2022 г., с който е извършена замяна на 180,21 кв. м идеални части от недвижимия имот срещу извършена строителна услуга на етап „груб строеж“. Стойността на косвения данък е определена по формулата на чл. 53, ал. 1 от ППЗДДС (153 951,50 лв. x 20%) и е установен за дължим от ревизираното лице за периода м.09.2022г., ведно с лихви, възлизащи на сумата от 337,03 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р- 22221422007958-091-001/11.07.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място],пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място].На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК е сключено споразумение от 15.09.2023 г., по силата на което срокът по чл. 155, ал. 1 от същия кодекс за произнасяне на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- [населено място] по подадената от Р. Д. П. жалба срещу РА № Р-2221422007958-091-001/11.07.2023 г. е удължен с един месец - до 30.10.2023 г.

С Решение № Р-ЦУ-162/18.10.2023 г. на Изпълнителния директор на НАП за изземване разглеждането и решаването на преписка по жалба и за възлагане правомощията по издаване на съответните актове, на основание чл. 7, ал. 3 във връзка с чл. 76 от ДОПК е възложено на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] в качеството му на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК разглеждането и решаването на жалба вх. № 94-Р-220/25.07.2023 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място] и вх. № 23-22-1152/27.07.2023 г. по регистъра на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място], срещу РА № Р-2221422007958-091-001/11.07.2023 г., издаден на Р. Д./ л. 46-48 от делото/ .

С Решение № 402/30.10.2023г. Директорът на Дирекция „ОДОП“ [населено място] е потвърдил РА в частта за определените задължения за м.09.2022г. и е изменил РА за задълженията за ДДС за м.09.2021 г. като ги е определил в размер на 838.83 лв. главница и лихви за забава в размер на 154.75 лв.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства / л.189-199, л.213-215 от делото/.Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя и ответника в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 402 / 30.10.2023г. на директора на Дирекция на

„ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му. След извършена проверка при доставчика на удостоверителни услуги „Борика“ АД и „Информационно обслужване“ АД, съдът констатира, че електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22221422007958-091-001/11.07.2023 г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

1./ По отношение на начисления допълнително ДДС за м.09.2021 г., съдът намира следното:

Спорът между страните е по въпроса – дали извършените от ревизираното лице разпоредителни действия по повод учредяването на правото на строеж на недвижими имоти през м.09.2021 г. в полза на посоченото юридическо лице могат да бъдат квалифицирани като независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗДДС, за които същият в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице е следвало да начисли съответния размер на дължимия косвен данък.

Жалбоподателя оспорва изводите на органите по приходите, че с осъществяването на 13.09.2021 г. разпореждане по повод възмездното учредяване право на строеж в полза на определено юридическо лице, Р. Д. П. отговаря на критериите за данъчно задължено лице, осъществяващо независима икономическа дейност по смисъла на ЗДДС и в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице (от 10.10.2019 г.) е следвало да начисли дължимия косвен данък по повод на тази доставка.

Безспорно по делото е обстоятелството, че от придобиването на процесния имот от жалбоподателя в СИО/2006 г./ до момента на учредяване на правото на строеж върху същия, този имот не е използван за осъществяване на земеделска или търговска дейност, същият не е бил ограждан, благоустрояван или използван от собствениците. Безспорно е и обстоятелството, че жалбоподателя е регистриран като земеделски производител през 2015 г. и е регистриран за целите на ЗДДС през 2019 г. Процесното УПИ от момента на закупуването му до изграждането на сградата не е заприходявано счетоводно и не са начислявани разходи за същия.

Съгласно текста на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС данъчно задължено е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. Видно от употребения израз „всяко лице“, в кръга на задължените лица попадат и физическите лица, доколкото извършваната от тях дейност отговаря на критериите за

независима икономическа дейност по ал. 2 и не попада в изключенията на ал. 3 на същата разпоредба.

Нормата на чл. 3, ал. 2, изр. 1-во от ЗДДС определя независимата икономическа дейност като „дейността на производители, търговци и лица, предоставящи услуги, включително в областта на минното дело и селското стопанство“. По силата на тази разпоредба всяко лице, било то юридическо (или приравнено на юридическо) или физическо лице, което извършва дейност като производител, търговец, или дейност по предоставяне на услуги попада в кръга на лицата, които извършват независима икономическа дейност. Независима икономическа дейност е и всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение, включително експлоатацията на материално и нематериално имущество с цел получаване на редовен доход от него - чл. 3, ал. 2, изр. 2-ро от закона.

В процесния случай преценката на доказателствата, събрани по делото, обуславя еднозначно извода, че при учредяването на право на строеж за процесното УПИ с НА от 13.09.2021 г., не представлява, не представлява независима икономическа дейност по смисъла на ЗДДС, с оглед на критериите посочени в чл.3, ал.2 от с.з.Следва да се отбележи, че между датата на придобиване и дата на разпореждане с имота са изминали над 15 г., което показва, че действията на жалбоподателя и неговата съпруга по учредяването на право на строеж представляват разпореждане с личното им имущество, което попада извън приложното поле на ЗДДС.Видно е, че първоначалните намерения на семейството са били обектите които ще се придобият да бъдат използвани за лични нужди. Фактическите констатации в обратния смисъл в РА се явяват необосновани и недоказани.Органите по приходите неправилно са преценили двете разпореждания с имота като такива с търговска дейност. Първото разпореждане с имота, а именно учредяването на строеж жалбоподателя е извършил в качеството си на физическо лице, което се разпорежда с личното си имущество и няма белезите на търговска дейност извършвана от данъчно задължено лице. Обстоятелството, че жалбоподателя е обективирал в последствие намерение да използва придобитите в новопостроената сграда за развиване на туристически услуги и хотелиерска дейност, не води автоматично до извода, че по отношение на предхождащата сделка с УПИ / учредяването на правото на строеж/, същият е действал в качеството си на данъчно задължено лице по смисъла на ЗДДС.Следва да се отбележи, че оказаната в условията на бартер строителна услуга е облагаема доставка, извършена от дружеството в рамките на развиваната от него независима икономическа дейност. Но облагането на тази услуга с ДДС не води автоматично до облагане с ДДС на насрещната престация – прехвърляне на лично имущество / в режим на СИО/.С оглед на горното съдът намира, че прехвърлянето на правото на строеж на процесния имот, не представлява независима икономическа дейност, жалбоподателя при разпореждането с личното си имущество не е участвал като данъчно задължено лице по ЗДДС.С оглед на горното жалбата в тази част се явява основателна и РА следва да се отмени за определените задължения на лицето за д.п. м.09.2021г.

2./ По отношение на начисления допълнително ДДС за м.09.2022 г., съдът намира следното:

С обжалвания РА допълнително е начислен в тежест на жалбоподателя ДДС в размер на 30790.30 лв. върху прехвърлените идеални части от УПИ в замяна на строителна услуга / НА № 96/07.09.2022 г. –л.160 -161 от делото/. Безспорно е между страните, че

процесната сделка е бартер по смисъла на чл.130 от ЗДДС, както и че жалбоподателя се явява данъчно задължено лице по смисъла на ЗДДС по същата. Това е видно от представените по делото доказателства – издадена фактура № [ЕГН]/08.09.2022 г. с данъчна основа 16 666,67 лв. и е начислил ДДС в размер на 3 333.33 лв. към получателя „БАЛКАН СТРОЙ БГ“ ЕООД. Като основание на стопанската операция в този първичен счетоводен документ е отразена продажба на апартамент № 15 (груб строеж- зидария), с площ 51,14 кв. м, с адрес [населено място], [улица]. Нотариалното изповядване на сделката е документирано с НА № 97, том VII, рег. № 6870, дело 1165 от 07.09.2022 г.

Спорният момент според жалбоподателя е определената от ревизиращия екип данъчна основа, върху която е начислен косвен данък в размер на 30 790.30 лв., установен за дължим за периода м.09.2022 г. Неоснователни обаче са възраженията на същия, че тази основа е определена в противоречие с нормата на чл.26, ал.7 от ЗДДС.

Съгласно чл.130 от ЗДДС, когато е налице доставка, по която възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или услуги, се приема, че са налице две насрещни доставки, като всеки от доставчиците се смята за продавач на това, което дава и за купувач на това, което получава. Данъчното събитие за тези доставки възниква по общите правила на закона - ал. 2 на чл. 130 от същия закон. Данъчното събитие, според разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. При доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, с изключение на доставките по чл. 6, ал. 2 от закона, всеки период или етап, за който е уговорено плащане, се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която плащането е станало дължимо, по силата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС.

Видно от доказателствата по делото за осъществената доставка / прехвърляне на идеални части от УПИ срещу строителна услуга/ от жалбоподателя / регистриран по ЗДДС/ не е бил издаден данъчен документ по реда и в сроковете по ЗДДС по доставката, по която същият се явява продавач. Безспорно е също и, че на датата на съставяне на НА (07.09.2022 г.) строителното дружество е издало на получателя Р. Д. П. фактура № [ЕГН] с данъчна основа 153 941,50 лв. и начислен ДДС в размер на 30 790,30 лв. с посочен в нея предмет на доставката - СМР на съответните 11 бр. обекта в степен на завършеност „груб строеж“.

Съдът намира за неправилни доводите на жалбоподателя, че данъчната основа на осъществената доставка - прехвърлянето на собствеността на 180,21 кв. м идеални части от поземлен имот, следва да бъде определена при прилагането на разпоредбата на чл.26, ал.7 от ЗДДС. Съгласно тази норма, когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, без страните да са му придали парично изражение и в случай че не са налице условията по чл. 27, ал. 3, т. 1 от същия закон, данъчната основа на всяка от доставките към датата на възникване на данъчното събитие е данъчната основа при придобиването или себестойността на предоставената стока, или на направените преки разходи за извършване на предоставената услуга. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната цена.

В конкретният случай, в издадения НА № 96/07.09.2022 г./ л.160 -161 от делото/ фигурира изричен текст, че страните договарят парично изражение на коментиранията замяна и същата е определена на сумата от 153 951,50 лв. без ДДС, представляваща стойността на изградените в степен на завършеност „груб строеж“ на обектите в

сградата, собственост на прехвърлителите, които обекти жалбоподателя ще използва за извършване на самостоятелна икономическа дейност. На дата на издаване на НА дружеството купувач е издало фактура № [ЕГН] с данъчна основа 153 941,50 лв. и начислен ДДС в размер на 30 790.30 лв. От страна на ревизираното лице не е издаден данъчен документ в срока по чл. 113, ал. 4 от ЗДДС по повод осъществената облагаема доставка, по която се явява продавач.

От тези доказателства безспорно се установява, че лицата по сделката са договорили парично изражение на бартерната сделка, като страните по сделката не са свързани лица по смисъла на § 1, т. 34 от ДР на ЗДДС във връзка с § 1, т. 3 от ДР на ДОПК. При това положение правилно органите по приходите са приели, че данъчната основа на осъществените доставки по НА следва да бъде определена по общия ред, регламентиран в чл. 26, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно тази правна норма, данъчната основа се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. С оглед на горното правилно органите по приходите са начислили допълнително за д.п. 09.2022 г. ДДС в размер на 30790.30 лв. на основание чл. 86, ал. 1 и 2, вр. с чл. 130 от ЗДДС.

В тази част РА е законосъобразен и същият следва да бъде оставен в сила.

Искане за присъждане на разноски в процеса е направено и от двете страни, поради което такива следва да бъдат определени по компенсация. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 3873.60 лева /10 лева д. т.; 3863.60 лева – адвокатско възнаграждение/. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, същото макар и над минималния размер по Наредба № 1 /2004 г. е съобразен с фактическата и правната сложност на делото.

Жалбата се уважава в размер на 993.58 лв., поради което на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 714.48 лв. Жалбата се отхвърля за размер от 4393.20 лв., поради което на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа/ в актуалната и редакция към приключването на устните състезания/ съобразно обжалвания материален интерес/ главница и лихви/ общо в размер на 739.32 лв. След компенсация жалбоподателя следва да заплати на ответника сумата от 24.84 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РА № Р- 22221422007958-091-001/11.07.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен с Решение № 402/30.10.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който на Р. Д. П., ЕГН [ЕГН], са определени допълнителни задължения по ЗДДС за д.п.м. 09.2021г. в размер на 838.83 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 154.75 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. П., ЕГН [ЕГН], срещу РА № Р- 22221422007958-091-001/11.07.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е потвърден с Решение № 402/30.10.2023г. на директора на Дирекция

„ОДОП” – [населено място], с който на лицето са определени допълнителни задължения по ЗДДС за д.п. м.09.2022 г. в размер на 4056.17 лв. главница и лихва за забава в размер на 337.03 лв.

ОСЪЖДА Р. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.8,ап.24, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” – [населено място] сумата в размер на 24.84 лв. / двадесет и четири лева и осемдесет и четири стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, по реда на АПК, в 14 – дневен срок от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: